

1986, 25. července. – Sdělení VONS č. 550 „Rozsudek nad Heřmanem Chromým“ o hlavním líčení s Heřmanem Chromým u Krajského soudu v Praze a jeho odsouzení pro trestný čin podvracení republiky k nepodmíněnému trestu odnětí svobody.^{1a}

Ve dnech 23. a 25. července 1986 pokračovalo hlavní líčení v trestní věci proti Heřmanu Chromému. Bylo vyslechnuto ještě několik svědků, z nichž jeden (svědek Charvát)² svoji výpověď z přípravného řízení odvolal s vysvětlením, že vypovídal pod nátlakem, aniž by byl respektován jeho špatný zdravotní stav. V rámci důkazního řízení byly dále konstatovány listinné důkazy. Při čtení básnické sbírky Heřmana Chromého Veřejné úrazy byla vyloučena veřejnost pro údajnou mravní závadnost básní.

V závěrečné řeči prokurátor JUDr. Ladislav Semerád bez přihlídnutí k celému průběhu jednání v podstatě zopakoval obsah obžaloby. Znovu tedy promluvil o tom, že Heřman Chromý během posledních tří let půjčoval svým spolupracovníkům takzvanou nepřátelskou literaturu (Svědectví, Infoch, Frolík: Špión vypovídá) a vyslovoval se kriticky k různým běžným jevům ve svém okolí, což prokurátor kvalifikoval jako útok na „socialistické společenské a státní zřízení republiky a na její spojenecké vztahy k SSSR“. Poté JUDr. Semerád navrhl, aby byl obžalovanému vyměřen trest mírně nad polovinu trestní sazby.

Obhájce obžalovaného upozornil na to, že v písemném znění obžaloby došlo k pochybení tak závažnému, že zakládá důvod k zastavení trestního stíhání podle § 11 odst. 1 písm. f trestního řádu (ne bis in idem). Obžaloba totiž H. Chromého vinila mj. z účasti na pásmu o Franku Zappovi, ačkoliv Okresní soud v Plzni v r. 1985 vynesl v této kauze osvobozující rozsudek.³ Pro případ, že by soud nepřihlédl k tomuto návrhu, rozebral advokát obžalobu

^a Pod textem sdělení je poznámka redakce Informací o Chartě 77: „Později přišla zpráva, že se H. Chromý proti rozsudku odvolal. Odvolací řízení proběhne u Nejvyššího soudu ČSR pravděpodobně začátkem podzimu 1986.“

bod po bodu jakožto nedůvodnou a navrhl, aby jeho klient byl zproštěn viny a propuštěn z vazby.

Obžalovaný ve své závěrečné řeči znovu zdůvodnil, že jeho motivy nebyly protisocialistické, ba právě naopak, že byl veden snahou o nápravu ve věcech, které kritizoval. Svou činnost považuje za svobodnou uměleckou tvorbu a přirozený zájem o společenské dění.

Heřman Chromý byl odsouzen ke dvěma letům odnětí svobody do I. nápravně výchovné skupiny. Prokurátor ani obviněný se k rozsudku bezprostředně nevyjádřili. Dopis prezidentovi republiky, jehož autorství Heřman Chromý důrazně popřel a který Jan Dus označuje za falsifikát, nebyl příčinou odsouzení Heřmana Chromého. Předsedkyně senátu JUDr. Hana Fučíková v odůvodnění rozsudku uvedla výslovně, že jeho autorství není dostatečně prokázáno.⁴

Informace o Chartě 77, r. 9, 1986, č. 10, s. 11.

POZNÁMKY

¹ K trestnímu stíhání Heřmana Chromého a souvisejícímu trestnímu stíhání Jana Dusa viz dále sdělení VONS č. 514, 515, 527, 534, 538, 546, 565, 572, 574, 581, 606, 615, 620 a 653, dokumenty č. 517, 518, 530, 537, 541, 549, 568, 575, 577, 584, 609, 618, 623 a 656.

² Jméno svědka je uvedeno chybně, jednalo se o Milana Chvátala, který při hlavním líčení uvedl: „*Pokud jde o můj výslech z 10. dubna 1986, byl jsem vyslýchán asi tři a půl hodiny a bylo mi tvrzeno, že 2. prosince 1985, když jsem zašel za obžalovaným, aby našel nějaké výměry a ceníky, že se pan Chromý měl dopustit nějakých urážek. Já jsem asi do čtrnácti hodin [podle protokolu z výslechu byl Chvátal vyslýchán od 8 do 15:15 hodin, dle Chvátalova tvrzení čistého času asi tři a půl hodiny] říkal, že si nevzpomínám na žádné výroky. Nakonec jsem uvedl, že to je možné, ale že já to nevím.*“ Když byla Chvátalovi předestřena část jeho výpovědi v přípravném řízení týkající se inkriminovaných výroků H. Chromého, svědek uvedl: „*Je možné, že jsem to uváděl, ale já si to nepamatuji. Je to i nepravděpodobné, protože konference KSČ, kterou měl kritizovat, se konala 17. 12. a tato návštěva se měla podle mě odbýt již 2. 12. Přemýšlel jsem nad tím a jsem přesvědčen, kdyby něco takového říkal v mé přítomnosti, že bych na to určitě reagoval. Podotýkám, že jsem nemocný,*

bral jsem léky, a když jsem tam seděl u výslechu, bylo mi řečeno vyslychajícím, že si mne tam nechají tak dlouho, dokud si nevzpomenu, třeba do rána. Možná, že tyto některé výroky řekl, byl zvyklý používat jadrné výroky, ale skutečně nevíím.“ Viz protokol o hlavním líčení u Krajského soudu v Praze konaném ve věci H. Chromého 23. 7. 1986, KS v Praze, soudní spis k případu Heřmana Chromého (spis. zn. 1 T 13/86) uložený jako příloha k rehabilitačnímu spisu, Rt 632/91.

³ Obžaloba podaná 6. 6. 1986 krajským prokurátorem v Praze JUDr. Lubomírem Hofbauerem je uložena in: tamtéž.

⁴ Rozsudek vynesený senátem Krajského soudu v Praze složeným z předsedkyně JUDr. Hany Fučíkové a soudců Antonína Josky, Zdeňka Novotného, Vladislava Osladila a JUDr. Alexandra Klimeše, jímž byl Heřman Chromý odsouzen pro trestný čin podvracení republiky podle § 98, odst. 1 tr. zák. k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání dvou let v první nápravě výchovně skupině, viz in: tamtéž.